

Sygn. akt: I C 440/18 upr.

Na rozprawie dnia 31 sierpnia 2018 r. nie stawił się pełnomocnik powoda Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., zawiadomiony o terminie, wniósł o przeprowadzenie rozprawy pod jego nieobecność.

Pozwany L. B. nie stawił się – zawiadomiony w trybie art. 139§1 kpc, nie złożył żadnych wyjaśnień, ani też nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Odstąpiono od nagrywania na podstawie art. 157§2 KPC.

Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SR Małgorzata Kłek
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Bukiejko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 sierpnia 2018 r. w K.

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko L. B.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt (...) upr.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 06.02.2018 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wystąpił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego L. B. kwoty 270,76 zł w tym kwot 234,12 zł i 36,64 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 06.02.2018 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, iż dochodzona wierzytelność wynika z umowy ubezpieczenia potwierdzonej polisą (...) zawartej między powodem a pozwanym a dotyczącej obowiązkowego ubezpieczenia OC

posiadaczy pojazdów mechanicznych dotyczącej pojazdu marki B. (...) nr rej. (...) . Pozwany w umowie w zamian za świadczoną przez powoda ochronę ubezpieczeniową , zobowiązał się do opłacania w ratach składki ubezpieczeniowej. Pozwany nie dokonał zapłaty rat składki pomimo wezwania.

Na dochodzoną pozewem kwotę 270,76 zł, składa się kwota 234,12 zł tytułem raty nr 2 składki z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia pojazdów mechanicznych wynikającej z polisy nr (...) oraz kwota 36,64 zł stanowiąca skapitalizowane odsetki za opóźnienie naliczone od dnia 20.11.2015 r. do dnia 06.02.2018 r. Żądaniem pozwu objęte są także odsetki ustawowe za opóźnienie od dochodzonej pozewem kwoty od dnia 06.02.2018 r. do dnia zapłaty.

Pozwany L. B. , zawiadomiony o terminie rozprawy w trybie art. 139§1 kpc, nie stawił się na rozprawie, nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanego, w szczególności nie wykazał istnienia przedmiotowej wierzytelności, powód nie przedstawił bowiem dokumentów potwierdzających zobowiązanie pozwanego wobec powoda. Żaden z przedłożonych dokumentów nie stanowi dowodu istnienia stosunku prawnego pomiędzy pozwanym a powodem.

Przedstawiony przez stronę powodową materiał dowodowy nie stanowi wystarczającej podstawy do uwzględnienia powództwa, powód nie wykazał bowiem w sposób dostateczny faktów, z których wynikałyby obowiązki pozwanego wynikające z tytułu umowy ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu w tym w szczególności obowiązek zapłaty składki na rzecz powoda. W szczególności powód nie wykazał zawarcia umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC pojazdu z L. B. jako posiadaczem samochodu B. (...) nr rej. (...).

Powód załączył do pozwu kserokopię dokumentu stanowiącego potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych – Polisa nr (...) (k. 15 v) , która miała zostać zawarta pomiędzy powodem a L. B. jako właścicielem pojazdu marki B. (...) nr rej. (...) na okres ubezpieczenia od 20.05.2015 r. do 19.05.2016 r.

Ponadto do pozwu załączono kserokopię umowy sprzedaży samochodu B. nr rej. (...), która miała zostać zawarta dnia 14.04.2016 r. pomiędzy L. B. jako sprzedającym a P. S. jako nabywcą pojazdu oraz kserokopię wypowiedzenia przez P. S. umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC na w/w pojazd datowane na 16.05.2016 r.

Przedłożona przez stronę powodową kserokopia Polisy nr (...) (k. 15 v) jako potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC zawartej z pozwanym, nie została potwierdzona przez występującego w sprawie pełnomocnika powoda za zgodność z oryginałem wobec czego nie stanowi dokumentu w rozumieniu art. 245 k.p.c. a jej wartość dowodowa jest znikoma. W konsekwencji w/w kserokopia nie może stanowić dowodu zdarzeń w niej opisanych.

Podobnie załączona do pozwu kserokopia umowy sprzedaży samochodu B. nr rej. (...), która miała zostać zawarta dnia 14.04.2016 r. pomiędzy L. B. a P. S. jako przenoszącej własność pojazdu oraz kserokopia wypowiedzenia umowy nie zostały potwierdzone przez występującego w sprawie pełnomocnika powoda za zgodność z oryginałem, wobec czego nie mogą stanowić dowodu zdarzeń w nich opisanych, w szczególności nie stanowią dowodu, że oświadczenia w nich zawarte pochodzą od osób w nich wymienionych.

Dowodu istnienia zobowiązania pozwanego nie stanowi także kopia wezwania do zapłaty kwoty 248,53 zł z dnia 29.09.2016 r. (k. 13) . Brak dowodów jego doręczenia pozwanemu, a w szczególności dowodu, iż pozwany uznał wynikające stąd zobowiązanie.

Mając na uwadze powyższe należało uznać, że powód nie wykazał, iż przysługuje mu względem pozwanego dochodzona pozewem wierzytelność. Zgodnie zaś z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu

spoczywa na tym, kto z tego faktu wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem cyt. przepisu jest art. 232 kpc, zgodnie z którym strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu. Podkreślić należy, iż w przedmiotowym postępowaniu strona powodowa jest podmiotem profesjonalnym, który powinien być świadom wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych w przypadku, gdy powołuje mniej dowodów, niż tego wymaga materialnoprawna podstawa zgłoszonego roszczenia.

Nadto wskazać należy, iż w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach.

Nie można było również w przedmiotowej sprawie uznać, że pozwany nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznał powództwo. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwanego nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007 r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obciążenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności.

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy bezczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie, w szczególności nie wykazał istnienia dochodzonej pozwem wierzytelności. W konsekwencji należało stwierdzić, że powód nie udowodnił swojego roszczenia, choć był do tego zobowiązany.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.